

DE KAMPIOEN

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

G.M. KOEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KAMPIOEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **G.M. KOEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

.....

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paul de Recht - Baas des huizes

Mien de Recht - zijn vrouw

Pietje - zoon

Kees - zoon

Wilma de Vries - vriendin van Kees

Ciska Venema - sportinstructrice

Brigadier Jansen - agent

Thea de Wit - agente

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie De Recht. Het is een, modern ingerichte kamer, met een bankstel, een tafel met vier stoelen. Eventueel een wandmeubel waar een telefoon op staat. Rechts is er een deur naar de hal en een deur naar de overige vertrekken. Links is er een deur naar de keuken. In het midden achter, een deur met openslaande deuren.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Pietje aan tafel achter een dambord, Hij zit met beide handen onder z'n kin en tuurt op het bord. Hij is sullig gekleed, met een brilletje op en een ouderwetse pull-over aan. Hij doet een slag en staat op.

Pietje: *(hij praat heel lijzig)* Zo, nou jij weer... *(hij loopt om en gaat aan de andere kant van de tafel weer zitten en plaatst z'n handen weer onder zijn kin)* Zo mannetje, dat kost je twee stenen. *(hij slaat twee stenen en staat weer op)* Dit keer zal je niet van me winnen. *(hij gaat weer op de andere stoel zitten)* Ha ha, wat 'n sufferd zeg, hij slaat twee stenen, en nou loop ik zo naar een dam. *(hij slaat triomfantelijk een paar stenen en plaatst een dam. De telefoon gaat, hij kijkt verstoord op)* Hè, verdorie, wie zal dat nou weer zijn. *(moppert)* Altijd als ik op het punt sta om te winnen, word ik afgeleid. *(hij staat op en gaat naar de telefoon. Heel lijzig)* Met Pietje de Recht. *(haalt z'n neus op en veegt met z'n hand onder z'n neus door)* Nee, die is er niet..... Dat weet ik niet, dat hebt ie niet gezegd..... ja, dat is goed, ik zal het zeggen, dag. *(hij legt de telefoon neer en loopt weer naar de tafel)* Potverdorie..... nou weet ik niet meer wie er aan de beurt was. *(hij loopt naar een stoel)* Ben ik nou aan de beurt? *(loopt naar de andere stoel)* Of ben ik nou aan de beurt?

Kees: *(komt op, hij is sportief gekleed in een trainingspak en heeft een handdoek om z'n nek geslagen, hij doet kleinerend)* Zo Pietje, ben je weer aan 't dammen? En kan je het nogal winnen?

Pietje: *(sullig)* Dat weet ik niet, 'k weet niet meer wie er aan de beurt is.

Kees: Ach, hoe is dat nou mogelijk, hoe kan je dat vergeten?

Pietje: Dat komt omdat de telefoon ging,

Kees: *(sarcastisch)* Nou slimpie, het is nogal duidelijk..... jij bent aan de beurt.

Pietje: *(dom)* Hoe kan jij dat nou weten, je was er niet eens bij, toen de telefoon ging.

Kees: *(hoofdschuddend)* Ach dombo... als je alleen speelt, ben je toch altijd aan de beurt.

Pietje: Jij begrijpt er ook niks van hè. *(loopt naar een stoel)* Kijk, als ik hier zit, ben ik ik. *(hij staat op en loopt naar de andere stoel)* Maar als ik hier zit, *(wijst naar de andere kant)* wordt die ik daar 'n ander en die ander die hier zat, wordt ik..... Begrijp je het nou?

Kees: *(zucht)* Nee..... Hier kan ik echt geen chocola van maken, dit

gaat mijn pet te boven.

Pietje: *(verbaasd)* Chocola?..... Wat heeft dat er nu weer mee te maken?

Kees: *(ongeduldig)* Ach, laat ook maar.... Je zei dat er telefoon was. Wie was er aan de telefoon?

Pietje: *(afwezig)* 'n Man.

Kees: Ja, dat geloof ik wel, maar wie?

Pietje: Dat weet ik niet

Kees: Dat weet je niet??

Pietje: Nee... *(hij krabt zich op z'n hoofd)* Hij heeft wel z'n naam gezegd, maar dat weet ik niet meer

Kees: *(sarcastisch)* Tjonge jonge, daar moeten we nou de oorlog mee winnen..... Weet je wat jij moet doen?.... Jij moet in de politiek gaan, bij die lui komt er ook geen verstandig woord uit en vergeten ook alles.

Ma: *(komt op uit de keuken, ze is modern gekleed. Ze is van nature een vriendelijke, zachtaardige vrouw, die het altijd voor haar Pietje opneemt)* Vertel eens Kees, wie vergeten alles?

Kees: *(hatelijk)* Onze dammer.... Ons Pietje weet niet meer waar hij gezeten heeft en hij weet ook niet meer wie er gebeld heeft. Vandaag of morgen loopt hij hier nog eens naakt rond, dan is hij vergeten zich aan te kleden.

Ma: *(bestraffend)* Je moet die jongen niet zo plagen. *(tot Pietje)* Weet je echt niet meer wie er gebeld heeft.

Pietje: *(sullig)* Nee.... Wacht eens, ik weet het alweer, het was meneer Vlinder geloof ik.

Kees: Je moet het zeker weten, geloven doe je in de kerk....

Pietje: *(nadenkend)* Het was in ieder geval iemand die kan vliegen.

Ma: *(vriendelijk)* Het zal meneer Vogel wel geweest zijn, die heeft de afgelopen dagen al meer gebeld. *(bezorgd)* Ik weet niet wat ik daar van denken moet, ik vind het een vreemde man. *(Pietje loopt intussen weer van de ene naar de andere stoel en krabt zich op z'n hoofd)*

Kees: Waarom, kent u hem dan?

Ma: Nee, dat niet.... Maar de laatste keer dat hij belde was pa niet thuis, dus vroeg ik, of ik 'n boodschap door kon geven. Maar dat kon niet, want van die zaken had ik toch geen verstand zei hij. *(gaat zitten)*

Kees: Wat voor zaken waren dat dan?

Ma: Daar kwam ik niet achter, daar deed hij zo geheimzinnig over.

Kees: *(lachend)* Dus meneer Vogel is een vreemde vogel.

Ma: *(bezorgd)* Ik hou niet zo van mensen die achterbaks doen.

Kees: Zeg pietje, wat zei die vent precies tegen jou?

Pietje: (*verstrooid*) Hè, wat, wie.

Kees: (*ongeduldig*) Die vent die jou belde, wat zei hij precies?

Pietje: Ooo, die...die zei..... ja, wat zei ie ook al weer..... O ja, hij zei, zeg jochie als je vader thuiskomt, moet hij me direct terug bellen.

Ma: Ik vind het maar raar, dat geheimzinnige gedoe.

Kees: (*luchtig*) Ach, het zal wel niets bijzonders zijn. (*loopt naar de tuindeuren*), Ik ga nog even trainen, als Wilma komt ma, ik ben in de schuur op de hometrainer.

Ma: Wilma... ken ik die dan? (*dan lachend*) Is dat weer een nieuwe vlam van je?

Kees: Nee hoor, ik ga al twee weken met haar om.

Pietje: (*hatelijk*) Hij zoekt al weer een nieuwe.

Kees: (*fel*) Hou jij het nou maar bij het dammen... Je weet niet eens hoe je met een meisje om moet gaan.

Pietje: Phoe, jij wel zeker.... Als dat zo was, zou je elke week geen ander hebben.

Ma: (*sussend*) Jongens jongens toch, altijd dat gekibbel... Worden jullie nou nooit wijzer.

Kees: Ik wel hoor ma. (*hatelijk*) Maar ik geef ons Pietje weinig kans. (*gaat af door de tuindeuren*)

Pietje: Hij moet altijd mij hebben, die meidengek.

Ma: Ach, hij meent het niet zo. (*op milde toon*) Je zou ook eens wat flinker moeten zijn..... Waarom ga je ook niet wat aan sport doen?

Pietje: (*verontwaardigd*) Ik doe toch aan sport..... Ik doe aan dammen.

Ma: (*gelaten*) Ja, dat is wel zo jongen, maar daar ontwikkel je geen spieren mee..... (*overredend*) Ga eens wat aan krachtsport doen, of atletiek.

Pietje: (*heel lijzig*) Daar word je zo moe van.

Ma: Het zou toch wel goed voor je zijn, en Kees zou je dan ook niet meer zoveel plagen, als je wat sportiever zou zijn.

Pietje: (*zelfde toon*) Ik heb daar geen zin..... ik word al moe als ik er aan denk.... (*flinker*) Ik ontwikkel mijn geest.

Ma: (*gelaten*) Nou, dan moet je het zelf weten. (*staat op*) Ik ga een bakkie koffie zetten, want jij lust toch ook wel een lekker bakkie?

Pietje: Als het maar cafeïne vrij is, want dat is slecht voor mijn denkvermogen.

Ma: Dat is goed hoor jongen. (*gaat naar de keukendeur*) Maar denk er nog eens over na..... Over dat sporten bedoel ik. (*gaat af*)

Pietje: (*moppert*) Dat gezeur over sporten. (*gaat midden op het toneel staan zet z'n borst op en toont z'n spierballen, zakt drie of*

vier keer door zijn knieën en strekt z'n armen enkele keren zijwaarts en omhoog, dan blaast hij nadrukkelijk) Tjonge jonge, wat word je daar moe van.

Wilma: *(terwijl Pietje nog wat oefeningen doet, staat Wilma voor de tuindeuren te kijken en tikt op het raam, Pietje hoort dit niet en gaat door met oefenen, Wilma doet de deur open, ze is gekleed in een kort rokje en roept) Oehoe!! (Pietje kijkt haar aan tussen z'n benen door)*

Pietje: *(komt langzaam overeind) Wie ben jij??*

Wilma: *(lachend) Sorry dat ik stoor bij je ochtendgymnastiek..... Ik ben Wilma de Vries. (bekijkt hem lachend van top tot teen) En met wie heb ik het genoeg?*

Pietje: *(terughoudend, zich een beetje schamend) Ikke.... ikke ben Pietje de Recht. (haalt z'n hand onder z'n neus door en veegt hem af aan z'n broek)*

Wilma: *(vrolijk) Ik moet zeggen, Pietje de Recht stond aardig krom ha ha ha.*

Pietje: *(durft haar niet aan te kijken) Me moeder wil dat ik aan sport ga doen. (zucht) Maar daar word ik zo moe van.*

Wilma: *(doet ernstig) Ja, dat zie ik. (kijkt hem nog eens goed aan) Ik had een afspraak met Kees.... Is die niet thuis?*

Pietje: *Ja, die is in de schuur. (gaat naar de tuindeur en wijst) Daar achter in de tuin. (Wilma kijkt over z'n schouder mee) Hij is aan het trainen.*

Wilma: *(doet een stap terug, verwonderd) Zo zo, wat een sportieve familie..... Wat voor sport beoefent hij?*

Pietje: *Trekken..... en drukken.*

Wilma: *(verbaasd lachend) Wat zeg je nou.... Wat doet hij?*

Pietje: *(onnozel) Trekken en drukken.... En hij fietst veel.*

Wilma: *(die met moeite haar lach kan houden) Zo, doet hij dat..... En jij, wat voor sport doe jij?*

Pietje: *Ikke, ik doe alleen aan dammen. (veegt weer onder z'n neus door)*

Wilma: *(loopt naar de tafel) Ja, ik zie het.... Het is een mooie sport, ik doe het ook graag. (kijkt op het bord) Zwart staat er goed voor.*

Pietje: *(trots) Ja..... Dat ben ik.*

Wilma: *O ja.... en wie speelt er met wit?*

Pietje: *Ikke.*

Wilma: *(verwonderd) Jij speelde toch met zwart, dat zij je toch?*

Pietje: *Ja, dat wel natuurlijk.... Kijk het zit zo. (gaat op een stoel zitten) Hier ben ik zwart, (loopt om en gaat op de andere stoel zitten) en hier ben ik wit.*

Wilma: *(lachend)* Dat is grappig, dan ben je net een zebra. *(met armen gebarend)* Zwart wit, zwart wit ha ha ha.

Ma: *(komt op met een blad met kopjes en koffie)* Hier is de koffie. *(ziet dan Wilma)* Kijk eens aan, jij bent zeker Wilma?

Wilma: Ja, dat klopt. *(geeft haar een hand)* Ik ben Wilma de Vries, ik ben de vriendin van Kees.

Ma: *(vriendelijk)* Leuk dat je er bent. *(tot Pietje)* Ga jij Kees even roepen, dan kan hij meteen koffie drinken. *(tot Wilma)* Ga toch zitten.

Wilma: *(als Pietje afgaat door de tuindeuren. Voorzichtig)* Hij is heel anders dan Kees hè, ik bedoel:.... Hij uh.... Hij damt.

Ma: *(meewarig)* Ja, hij damt.... Ik zou willen, dat hij wat meer aan sport zou gaan doen. *(schenkt koffie in)*

Wilma: Misschien gaat hij dat wel doen. *(lachend)* Toen ik binnen kwam, was hij aan het trainen.

Ma: *(verwonderd)* Nee, dat meen je niet. *(gaat bij haar zitten)*

Wilma: Ja echt waar. *(ze gaat naar het midden van het toneel, trekt haar rokje wat omhoog en spreid haar benen)* Hier stond hij en zo was hij aan 't oefenen. *(ze bukt en tikt met haar handen haar voeten aan)*

Paul: *(komt op vanuit de hal en kijkt geamuseerd naar de oefening van Wilma. Lachend)* Zo, dat is een leuke binnenkomer, dat ziet er goed uit.

Wilma: *(kijkt hem tussen haar benen door aan, en schrikt dan overeind)* Sorry hoor, ikke.... ikke...

Paul: *(vrolijk)* Geeft niks hoor meid, ga rustig door, ik vind het prachtig.

Ma: *(vermanend)* Paul toch, hoe durf je..... Ze deed alleen maar Pietje na.

Paul: Ha ha ha. Nou, ik weet zeker, dat ik het van haar mooier vind dan van Pietje. *(gaat naar Wilma toe en geeft haar een hand)* En..., wat is de naam van dit turnwonder?

Wilma: *(vrolijk, al weer over haar schrik heen)* Ik ben Wilma de Vries, de vriendin van Kees,

Paul: Aangenaam, ik ben de vader van Kees. *(loopt om haar heen en bekijkt haar van top tot teen)* En ik moet zeggen, hij heeft smaak... *(vol bravoure)* Maar dat heeft hij natuurlijk van z'n vader. *(voor zich heen)* Om rauw in te bijten.

Ma: *(bestraffend)* Schaam je Paul..... Je maakt dat lieve kind nog verlegen.

Wilma: Ik ben niet zo gauw verlegen, dan moeten er andere dingen gebeuren.

Paul: Zo zo.... En vertel me eens, wat voor andere dingen moeten er dan gebeuren?

Wilma: *(adrem)* Dat vertel ik niet aan oudere mannen..... Dat vertel ik Kees wel.

Ma: *(scherp)* Paul de Recht, zo is het wel genoeg. *(tot Wilma)* ik ga maar koffie inschenken, dan kan hij z'n mond spoelen. *(schenkt in)*

Paul: Je hebt gelijk vrouwtje, daar heb ik trek in, dat kan niet snel genoeg gebeuren. *(dit moment komen Kees en Pietje via de tuindeuren binnen)*

Kees: *(vrolijk)* Ha die Wilma. *(gaat naar haar toe en geeft haar een kus)* En vertel eens wat moet er snel gebeuren?

Ma: Dat je vader z'n mond gaat spoelen.

Wilma: En dat jij je gaat douchen. *(knijpt haar neus dicht)* Je stinkt naar zweet,

Kees: Ja wat wil je, ik heb hard getraind.

Pietje: Phoe.... 't Zal wat.

Kees: *(geërgerd)* Ach jij..... Hou jij je nou maar bij het dammen.

Pietje: Daar ga ik in ieder geval niet van zweten.

Paul: *(kleinerend)* Nee, daar zal jij niet zo gauw last van hebben.

Ma: *(bestraffend)* Toe nou Paul, je moet niet altijd zo negatief doen..... Pietje is zoals hij is, en dammen is ook een mooie sport.

Kees: *(sarcastisch)* Zo is het maar net ma. *(hij loopt naar de tafel en slaat hard op het dambord, zodat alle stenen door de kamer vliegen)* Van dammen krijg je spierballen.

Pietje: *(huilerig)* Nou weet ik niet meer hoe de stand was. *(geeft Kees een duw)*

Kees: *(duwt hem met kracht terug, zodat hij op de bank belandt. Treiterig)* Ach, wat is dat nou jammer.... Dan begin je toch weer opnieuw Pietje.

Paul: Ha ha ha die Kees.

Ma: *(tot Kees)* Ben je nou helemaal belatafeld ... bruut die je bent. *(tot Paul)* En er nog om lachen ook, schaam je. *(gaat naar Pietje)* Heeft hij je pijn gedaan?

Pietje: *(staat, op en loopt naar de deur. Lijzig)* Nee, en dat is maar goed ook..... Anders zou ik hem een pak slaag geven..... *(gaat af naar z'n kamer)*

Wilma: *(verontwaardigd tot Kees)* Wat is dit kinderachtig van je Kees, dat had ik niet van je verwacht. *(raapt intussen de stenen op)*

Paul: Ach meid, het was maar een geintje.

Wilma: Ooh, was het een geintje..... Nou dat vond Pietje anders niet.

Paul: Hij moet maar eens leren accepteren.

Ma: *(verontwaardigd)* Accepteren..... het was gemeen.

Wilma: Precies, dat vind ik ook.

Kees: Welja, trek nog maar partij voor hem ook.

Wilma: Ik trek geen partij voor hem..... Ik vind het alleen niet leuk dat je hem zo plaagt.

Kees: *(inbindend)* Ach, ik bedoel het niet zo..... 't Is alleen zo'n mietje.

Ma: Hoe kan je dat nou zeggen, hij is alleen niet zo sportief als jij.

Kees: Sorry hoor, maar hij irriteert me altijd zo.

Wilma: *(weer vrolijk)* Ga je nu eerst maar douchen, dan koel je wel weer af... Krachtpatser.

Ma: *(loopt naar de deur)* Ik ga even kijken hoe het met Pietje gaat. *(tot Kees)* En denk er om, dát het niet weer gebeurt. *(gaat af)*

Paul: *(geërgerd)* Ach Mien, zo erg is het nu ook weer niet.... Het wordt tijd dat het eens 'n vent wordt. *(ma gaat af. Paul moppert)* Dat gelazer altijd. *(de telefoon gaat, Paul neemt op)* Met Paul de Recht..... Ja, die is er, ik geef hem even. *(hand op de hoorn tot Kees)* Voor jou, ene Thea. *(geeft de telefoon aan Kees, die kijkt een beetje schichtig om zich heen)*

Kees: Met Kees..... Dat weet ik niet..... *(doet ongemakkelijk, terwijl Wilma hem vragend aankijkt)* Ja uh luister, ikke, ik bel je nog wel terug..... Ja, dat doe ik, dag Theo. *(legt de telefoon neer)*

Wilma: *(achterdochtig)* Theo..... Het was toch ene Thea zei je vader.

Kees: *(gemaakt luchtig)* Nee hoor, het was Theo...Theo de Wit..... Ze heeft nogal.... uh, ik bedoel. Hij heeft nogal een hoge stem..... 'n Heel hoge stem.

Paul: *(krabt zich achter z'n oor)* Ik zou toch zweren dat het een meisje was....

Kees: *(loopt naar de deur)* Ik zeg toch, hij heeft een heel hoge stem. *(doet de deur open)* Ik ga nu eerst maar douchen. *(gaat snel af)*

Paul: *(bedenkkelijk)* Zou ik dan het verschil niet meer weten, tussen een jongen en een meisje?

Wilma: *(twijfelend)* U zult zich wel vergist hebben.... Want er zijn natuurlijk best wel mannen met een hoge stem..... Toch???

Paul: Dat wel natuurlijk... *(niet overtuigd)* Ik zal het wel verkeerd hebben verstaan.....

Wilma: Ja, want Theo en Thea, klinkt bijna het zelfde..

Paul: *(opgelucht)* Dat is waar, het scheelt maar een lettertje..... *(Pietje komt op en gaat aan tafel zitten. Paul blij dat hij over een ander onderwerp kan beginnen)* Ha die Pietje. *(gaat naar hem toe en slaat hem op z'n schouder)* Sorry hoor van daarnet.... Het was als een geintje bedoeld zei Kees.

Pietje: Het is wel goed pa. *(plaatst de damstenen weer op het bord)* Ik ben wel gewend aan die geintjes van Kees.

Wilma: (*meelevend*) Ik vond het heel vervelend voor je. (*gaat naar hem toe*) Zullen wij samen een potje dammen?

Pietje: (*verrast*) Wil je dat echt?..... (*dan trots*) Dat kan je toch niet van me winnen.

Wilma: (*vrolijk*) Dat zullen we nog wel eens zien.

Paul: 'n Meisje moet je altijd laten winnen, dan heb je het meeste succes bij ze.

Wilma: (*geraakt*) Hij hoeft me niet te laten winnen..... Ik hou van eerlijkheid.

Paul: Ja ja, dat zeggen ze allemaal. (*geheimzinnig*) ...Maar als het puntje bij het paaltje komt.....

Wilma: (*pinnig*) U kent me nog niet goed... Bij mij is ja ja, en nee is nee.

Pietje: (*sullig*) Dat kan jij niet zeggen pa..... Je hebt nog nooit eerlijk van me gewonnen.

Paul: (*gepiqueerd*) Ho ho, niet zo brutaal hè.... Ik heb niet met je geknikkerd, ik ben je vader.

Pietje: Dat knikkeren zou je ook niet van me winnen.

Paul: (*zich beheersend*) Ik ga maar even de tuin in. (*loopt naar de tuindeuren*) Ik hou me niet langer op met die kinderachtige spelletjes, (*gaat af*)

Wilma: (*geschrokken*) Die is in z'n wiek geschoten, ik hoop niet dat ik te brutaal ben geweest.

Pietje: (*steeds op lijzige toon*) Me vader denkt altijd dat hij de leukste is, en dat hij alles mag zeggen, maar een ander mag nooit wat zeggen.... Behalve Kees.

Wilma: (*fronsend*) Behalve Kees..... Hoe bedoel je dat?

Pietje: Pa en Kees, dat zijn twee handen op een buik.

Wilma: Wil je daarmee zeggen dat Kees.....

Pietje: (*valt in*) Die twee zijn het altijd met elkaar eens, als pa lacht, lacht Kees ook en als me moeder of ik een kat krijgt, doet de ander er nog een scheppie bovenop.

Wilma: (*geschrokken*) Is het echt??? Nee Pietje, dat geloof ik niet.... (*weifelend*) Zo is Kees niet,

Pietje: Laten we er maar over op houden, we kunnen beter gaan dammen. (*gaat verder met de stenen op het bord zetten*)

Wilma: (*probeert vrolijk*) Ja, laten we dat maar doen. (*helpt met de stenen*) Ik maak je in mannetje.

Pietje: (*trots*) Dat zeggen ze allemaal die tegen me spelen, maar ik win het altijd.

Wilma: (*lachend*) Wacht maar af.... Wie begint er?

Pietje: (*pakt een witte en een zwarte steen en wisselt ze achter zijn*

rug om en om, dan steekt hij z'n handen naar voren) Jij mag kiezen, wit begint.

Wilma: *(wijst de hand aan waar Pietje de witte steen in heeft)* Die hand wil ik, *(Pietje doet z'n hand open en toont triomfantelijk de witte steen)*

Pietje: Ha ha, wit begint en zwart wint.

Wilma: *(vrolijk)* Wit wint ook wel eens. *(schuift een steen. Weer ernstig)* Zeg Pietje, ken jij soms ene Thea?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto